

statsministeren, så vil jeg hellere bruge udtrykket en piruet. Altså, op på tå og dreje rundt om sin akse.

Kl. 23.20

Hvad er det så, der har ført statsministeren frem til det? Ja, det er jo ikke nogen fra hans eget parti. Hans partis ordfører i dag nævnte overhovedet ikke miljø og energi med ét ord, så det er altså noget, som statsministeren står alene med. Men hvor kommer det fra? Jeg har læst mig til, at en fagminister siger, at hun har banket statsministeren på plads, men det har ingen troværdighed. Jeg tror ikke, nogen fagminister kan banke vores nuværende statsminister på plads.

Så siges det også, at hun har åbnet statsministerens øjne. Der er aldrig nogen, der har set ham lukke dem, så hvordan skulle det kunne ske? Så er der nogle, der siger, at hun har overtalt statsministeren til det, men så siger statsministeren ifølge Berlingske Tidende i går: Jeg har aldrig haft en samtale med den kvinde – aldrig!

Men så giver statsministeren selv forklaringen. Det må være kommet til mig som en åbenbaring, sagde statsministeren. Hvor er det sket? Jeg tror, det er på vej til et af statsministerens andre amerikanske forbilleder ved siden af præsident Bush, nemlig Schwarzenegger. Jeg tror, det er her, det er sket, jeg kom i hvert fald til at tænke på en anden, der var ude at rejse og også fik en åbenbaring i ørkenen, nemlig Saulus, den jødiske romer, der gjorde al mulig fortræd mod mennesker, forfulgte de hellige i Jerusalem og var på vej til al mulig ny ondskab i Damaskus, da han pludselig blev slået af et syn og ligesom statsministeren fik en åbenbaring. Efter den tog han navneforandring og blev Paulus, og så gjorde han kun Herrens gerninger.

Måtte det gå lige så godt med statsministeren, som det gik med Saulus på vej til Damaskus. Der var to ting, som Saulus gjorde, og det var, at han erkendte sin skyld og efterfølgende satte handling bag ordene. Hvis statsministeren skal bekende sine synder på miljø- og energiområdet, har han ingen stofmangel, for der er ingen stofmangel. Den tid, han får tilmålt hos en skriftetfader, kan han fylde fuldt ud med faktiske oplysninger.

Han har fjernet miljøbistanden, selv om den var en kæmpesucces; han har svækket klimaindsatsen i Danmark; han har sparet milliardbeløb på miljøet; han har nedlagt i hundredvis af stillinger; han har fjernet alle konkrete mål for bæredygtighedsstrategien; han har fjernet naturreformen og givet fripas til landbrugets forure-

ning; han har fjernet fem sjettedele af forskningsmidlerne til vedvarende energi; han har opgivet tre havvindmølleparker; næsten ingen vindmøller er blevet sat op i de sidste par år; og han har fjernet støtten til renere miljøteknologi. Det er et meget langt register, men hvis man er oprigtigt optaget af at skrive sine synder, er det jo godt, at man har stof med, og det må siges, at det har man her.

Hvad så med det andet, nemlig at gøre Herrens gode gerninger? Ja, det kan jo komme an på en prøve. Vi siger i Socialdemokratiet, at hvis statsministeren bekender sine synder, og hvis han indrømmer, at der er begået fejl – det skal han ikke gøre her i dag, for det får vi ham aldrig nogen sinde til, og det kan oppositionen heller ikke banke ham til at gøre – kan han vise det i praksis. Når vi skal til at snakke konkrete initiativer på miljø- og energiområdet, kan statsministeren vise det ved at forlade de overordnede talemåder og de smukke tanker, som jeg er fuldstændig enig i, og som jeg netop sagde var et smukt syn, og sætte handling bag ordene.

Vi kommer til den første korsvej de kommende par uger, hvor vi skal tale om udspil på energiområdet. Hvis det bare bliver tomme talemåder, er synet og omvendelsen måske ikke helt overbevisende, men hvis der kommer konkrete, bindende mål, og statsministeren går til sine kolleger i Europa og siger: Nu skal I høre. Hvis vi skal løse klimaproblemerne, hvis vi skal skabe arbejdspladser, og hvis vi skal mindske olieafhængigheden i Europa, skal vi satse på vedvarende energi og på energieffektivitet. Det gjorde alle mine forgængere i Danmark, det havde de stor succes med, og nu har jeg set synet. Nu er der kommet en åbenbaring til mig, og følg mig i min åbenbaring. Gør som mine forgængere, gør Europa til et foregangsland på miljø- og energiområdet, som Danmark engang var det – ja, så ligner det noget.

Formanden:

Tak til hr. Svend Auken. Så går vi til anden runde, og det er først fru Marianne Jelved.

Kl. 23.25

Marianne Jelved (RV):

Jeg fik en eller anden form for association, da jeg fulgte statsministerens optræden på talerstolen i svarrunden, og til sidst slog det mig, hvad det var, det mindede mig om. Det mindede mig faktisk om professor Tribini. Det er råberiet uden for teltet, der er det sjove, men når man kommer